

Wiedeńska Deklaracja Działania na rzecz Partnerstwa

Wiedeńska Deklaracja Działania na rzecz Partnerstwa

I. Wstęp

Wiedeńska Deklaracja Działania na rzecz Partnerstwa (zwana dalej Deklaracją Działania) została opracowana przez Komitet Forum Ekspertów, który gromadzi praktycznych znawców z wybranych partnerstw, posiadających głęboką wiedzę na temat pracy partnerstw. Deklaracja została poprawiona i przyjęta przez uczestników Trzeciego Dorocznego Spotkania OECD LEED Forum Partnerstwa i Lokalnego Zarządzania (zwanego dalej Forum) w Wiedniu w dniach 1-2 marca 2007 roku. Uczestnikami spotkania byli menedżerowie partnerstw, lokalni i regionalni reprezentanci, krajowi koordynatorzy, reprezentanci departamentów rządowych i organizacji zainteresowanych w rozwoju i promocji działania partnerstw, oraz badacze akademicy.

Celem Deklaracji Działania jest poprawienie zarządzania przez umocnienie dialogu i współpracy pomiędzy samymi twórcami polityki oraz między twórcami polityki i pozostałymi podmiotami na szczeblu lokalnym, regionalnym i krajowym, co w efekcie sprzyja ekonomicznemu rozwojowi, spójności społecznej, ochronie środowiska i poprawie jakości życia.

Członkowie Forum będą co trzy lata dokonywali przeglądów Deklaracji Działania pod kątem osiągniętych w toku jej realizacji rezultatów. Termin najbliższego przeglądu został ustalony na marzec 2010 roku.

II. Kontekst: rola partnerstwa

Partnerstwa, które łącznie tworzą OECD LEED Forum Partnerstwa i Lokalnego Zarządzania są płaszczyzną zarządzania, w ramach której lokalne i regionalne podmioty mogą razem pracować nad rozwojem wspólnej strategii i realizować działania, które odpowiadają specyfice danego terytorium. Podstawowymi obszarami działania partnerstwa są: zatrudnienie, sprawy społeczne i rozwój gospodarczy.

Partnerstwa stają się coraz powszechniejszym narzędziem zarządzania w krajach OECD służącym jako: wiązanie różnych strategii na poziomie lokalnym, łączenie aktywności lokalnych podmiotów z innymi poziomami zarządzania, pobudzanie nowych inicjatyw, zwiększanie skuteczności wykorzystania zasobów, zwiększanie wyników polityki.

Partnerstwa zwykle podejmowały działania w ramach istniejącej polityki, dostosowując jej programy do lokalnych potrzeb. Jednak coraz więcej partnerstw w krajach OECD chce odgrywać szerszą rolę, wpływając na tworzenie polityki. Partnerstwa próbują więc stać się integralnym elementem w procesie tworzenia i realizacji polityki na wszystkich szczeblach zarządzania.

Forum podkreśla znaczenie tego procesu, wierząc, że lokalne partnerstwo jest w stanie dodać znaczącą wartość do tworzenia polityki poprzez:

- Łączenie różnych partnerów i obszarów polityki oraz ułatwianie powstawania szerokich perspektyw czy zintegrowanych rozwiązań wieloaspektowych problemów.

- Usprawnianie komunikacji wertykalnej pomiędzy twórcami polityki z różnych poziomów zarządzania.
- Wspieranie lepszego dostosowania polityki do lokalnych warunków, potrzeb i możliwości.
- Wskazywanie potencjalnych konfliktów lub synergii, które występują pomiędzy różnymi strategiami.
- Kreowanie liderów, budowanie zaufania i zgody co do priorytetów.
- Włączanie spraw społeczeństwa obywatelskiego i sektora prywatnego do strategicznego planowania.
- Dzielenie się informacjami na temat skutecznych praktyk, sprawdzonych w działaniu oraz oferowanie posiadanej wiedzy, pochodzącej z praktycznego doświadczenia na temat tego co jest skuteczne w działaniu, a co nie.

III. Działania / Deklaracja

Uczestnicy Trzeciego Spotkania Forum w Wiedniu stwierdzają, że partnerstwa, by mogły w pełni wpływać na proces tworzenia polityki, powinny silnie oddziaływać na:

- wielopoziomową współpracę: angażowanie i konsultacje z głównymi podmiotami (szczególnie z twórcami polityki i partnerami społecznymi) z poziomu międzynarodowego, krajowego, regionalnego i lokalnego;
- współpracę międzysektorową: włączenie podmiotów z różnych gospodarczych sektorów/branż, angażowanie biznesu i reprezentujących go organizacji oraz organizacji rządowych i pozarządowych, i szerokiego pola polityki dotyczącej m.in. rynku pracy, rozwoju gospodarczego, środowiska i spraw socjalnych.

Aby osiągnąć tę wielopoziomą i międzysektorową współpracę, partnerstwa potrzebują otwartej postawy ze strony twórców polityki w zarządzających instytucjach regionalnych, krajowych i międzynarodowych.

Jeśli wartość wkładu lokalnego partnerstwa do tworzenia polityki zostałaby uznana, miałyby to wpływ zarówno na proces rządzenia jak i na same partnerstwa. Miałyby on swój wyraz między innymi w:

- potrzebie tworzenia takiej polityki rządzenia, która byłaby elastyczna i adaptowała się do zmian;
- potrzebie stworzenia kanałów komunikacji pomiędzy wielopoziomymi strukturami zarządzania, by stały się otwarte na idee powstające na niskich szczeblach;
- potrzebie uwzględnienia w procesie tworzenia i realizowania polityki, lokalnego różnicowania i wartości płynących z praktycznych dowodów.

Dodatkowo, po stronie partnerstwa, pojawia się potrzeba by:

- zapewnić przejrzystość i odpowiedzialność partnerskich struktur;
- pracować w oparciu o solidną lokalną wiedzę i ekspertyzy, korzystając z lokalnych danych i wskaźników;
- zaprezentować podejście strategiczne, które wykracza poza realizację projektów i programów, i może dostosować się do zmian w zglobalizowanej gospodarce;
- prezentować możliwości poprawiania wyników realizacji polityki poprzez odpowiedni monitoring i ocenę;
- wiązać partnerstwa w sieci na poziomie krajowym i korzystać z lekcji dostarczanych przez międzynarodową wymianę doświadczeń by zapewnić skuteczny dialog z rządem.

Uczestnicy Trzeciego Spotkania Forum w Wiedniu zapraszają więc rządy i partnerstwa do wspólnej pracy, której celem jest:

1. Zapewnienie elastyczności w realizacji polityki. To oznacza zapewnienie, że ramy prawne, proces zarządzania wykonaniem i alokacja środków budżetowych są wystarczająco

elastyczne by pozwalały agencjom rządowym i służbie publicznej na bliską współpracę z lokalnymi podmiotami z obszarów objętych polityką, która dotyczy tworzenia i realizacji skutecznych strategii dla danego obszaru.

2. Ustanowienie solidnych mechanizmów komunikacji, poprzez które partnerstwa mogą wywierać wpływ lub oceniać rozwój polityki, która dotyczy ich regionu. Wymaga to usprawnienia wewnętrznej komunikacji pomiędzy departamentami rządowymi i ustanowienia mechanizmów uzyskiwania informacji zwrotnych od własnych reprezentantów w partnerstwach. Rządy powinny także zachęcić partnerów społecznych i organizacje społeczeństwa obywatelskiego do przyjęcia podobnych mechanizmów. Dialog z sieciami partnerskimi na poziomie krajowym powinien zostać wzmocniony.

3. Lepsze uszeregowanie zadań polityki. Realizując strategię, partnerstwa często muszą pokonywać trudności wynikające z niespójności zadań ustalonych przez różne departamenty rządowe. Aby ułatwić wprowadzenie większej spójności wśród polityki i programów, konieczna jest ciągła współpraca i koordynacja wewnątrz rządu, pomiędzy rządowymi urzędnikami i zewnętrznymi podmiotami, tak aby wszyscy pracowali dla wspólnych celów.

4. Przyjęcie dobrych narzędzi oceny, mierzących wartość dodaną. Chociaż wiele partnerstw często raportuje stan realizacji projektów, całkowite osiągnięcia partnerstw i tworzona przez nie wartość dodana nie są wystarczająco uważnie badane. Aby dokonać pełniejszego oszacowania wkładu partnerstw, wskazane jest stworzenie takich narzędzi całkowitej oceny, które będą mierzyć wartość jaką dodaje współpraca partnerska sama w sobie, a nie będą oceniać jedynie wyników indywidualnych projektów.

5. Tworzenie możliwości skutecznej pracy w partnerstwie dla lokalnych, regionalnych i krajowych podmiotów poprzez szkolenia i rozwój. Ten proces obejmuje wyposażanie reprezentantów rządu, społeczeństwa obywatelskiego i prywatnego sektora w umiejętności niezbędne do brania udziału i współ-zarządzania partnerstwami i działaniami podejmowanymi we współpracy.

6. Zapewnienie bezpiecznej podstawy finansowej. Mocna, trwała baza finansowa jest podstawą do ustanowienia partnerstwa, które ma postrzegać lokalne sprawy i problemy w długiej perspektywie, i przyczyniać się w pełni do poprawy wyników realizowanej polityki. To zabezpieczenie finansowe powinno być powiązane z efektami pracy. Będzie to wymagać stworzenia możliwości funkcjonowania odnawialnych wieloletnich funduszy, które pokryją koszty zarządzania partnerstwem (podstawowe koszty) i koszty określonych działań.

Tłumaczył Maciej Popławski